

Аргири вижда и научва „много нови работи“ по учебното сѣло и се връща съ нова енергия и окураженостъ въ Сливенъ. Отъ 1883 до 1886 г. е била главна учителка въ Бургасъ, а слѣдъ това се задомява за сливенеца Захария Д. Жечковъ.

Аргири Димитрова е била не само способна учителка, но и примѣрна инициаторка на редъ просвѣтителни начинания въ Сливенъ. Тя всрѣдъ близкѣ крѣгъ отъ интеллигентни сливенки дава начало на първо тукъ женско дружество, нарѣчено „*Майчина длъжностъ*“ (1870 г.) По случай основаването му тя държала публична рѣчь върху възпитанието ¹⁾. Такива сказки е държала почти всѣки празниченъ день въ Баби Иванкиното уще, дѣто дружеството е имало своитѣ редовни заседания. Като прѣдседателка на това д-во, въ 1874 г., когато заминала за Ромъния, по прѣпорѣжката на Букурешкия сливенецъ Колони, тя сполучила да издѣйствува отъ ромънскитѣ сливенци една завидна сума за самото д-во и за дѣвическитѣ уща въ града. Най-иного е пожертвувала браилскиятъ сливенецъ *Николай Ценовъ*.

На сжщата Аргири Димитрова се дължатъ и *недължитѣ училища* за женитѣ въ Сливенъ и пращането въ Русия на способната нейна ученичка *Руска Кънюва* (родомъ отъ Сливенъ). Послѣдната, въпрѣки горещото си желание да продѣлжи образованието си, е срѣзнула голѣмо съпротивление отъ страна на майка си, която, като всѣка сливенска майка, не можала да се примири съ мисълта да пусне детото си „въ далечно и чуждо мѣсто.“ Обаче, женското д-во, на чиито разноски трѣбвало да се издържа тая ученичка, съ голѣми молби убѣдило неспокойната майка сама да придружи дъщеря си до Одеса, разбира се, пакъ на дружественни разноски. Казано — свършено. Руска Кънюва свършила съ голѣмъ успѣхъ Одеския Марийски институтъ и се завръща въ България. Учителствувала най-напрѣдъ въ Варна и слѣдъ това се задомила. (Още прѣзъ 1875 г. въ Одеса е билъ отворенъ Дѣвически пансионъ за южнитѣ славянки подъ название „Питомникъ“, покровителствуванъ отъ императрицата Мария Александровна. Настоятелството обявило, че ще приеме 15 стипендиантки: 8 българки и 7 сръбкини. Ср. „*Знаме*“, 1875 г., бр. 4, стр. 16).

Женското д-во „*Майчина длъжностъ*“ вѣнъ отъ цѣлтъа си да поддържа способни ученички, имало за задача още да помага съ дрехи, обуца, книги и други пособия на бѣдни дѣца.

¹⁾ На 7-и януари 1870 г. още въ самото начало д-вото е брояло 130 членки. Подобно на него, но вече съ по-специална програма е било основаното слѣдъ освобождението женско д-во „*Надежда*“ отъ бивши ученички на мѣстното дѣвическо уще, — тогава млади, интеллигентни сливенски момичета. Имало е за цѣль да сбличава и приучва младитѣ членки къмъ общественя животъ, наука, изящното и реда на просвѣтления домашенъ битъ. (Вижъ „*Народний Гласъ*“, май-юний, 1883 г.)